

CDIAP PALLARS SOBIRÀ
Centre de Desenvolupament Infantil i
Atenció Precoç
C/ Sant Ot, 20, baixos
25560 Sort
cdiap@pallarssobira.cat

ESTIMULACIÓ DEL LLENGUATGE EN ELS INFANTS

Les persones som éssers socials i com a tals necessitem comunicar-nos. Els nens i nenes aprenen a parlar perquè tenen ganes de comunicar-se; però amb això no n'hi ha prou, cal un entorn que potenciï i estimuli aquest desig de fer-ho mitjançant les paraules.

Molts cops, els adults, sense adonar-nos-en, estem donant un model immillorable i creant entorns molt enriquidors.

Els **moments d'interacció conjunta** fan créixer les ganes d'aprendre a dir coses. Quan responem a les vocalitzacions i gestos que fa l'infant, l'estimulem a seguir produint-ne més.

Si acompanyem les paraules amb **gestos** per indicar accions, assenyalem l'objecte de què estem parlant... afavorirem l'associació i la comprensió.

És important fer referència al **context immediat**, és a dir, al que s'està realitzant o atenent en aquell moment determinat. Encara que, molts cops, sabem del cert que el nen no entén el que li diem, les nostres paraules tenen sentit per al nen quan les associa a objectes, accions o fets que té davant.

Utilitzem el **vocabulari adequat** al nivell del nen. Fem frases curtes. Parlem a poc a poc i de forma clara.

Hem de parlar amb la **pronunciació correcta** i utilitzar les **paraules adequades**, sense fer

servir diminutius ("lleteta", "sabateta") ni substitutius ("mam", "tete", "aba").

No és convenient utilitzar el mateix llenguatge que produeix el/a nen/a, ni reduir les paraules adultes al llenguatge infantil; l'adult ha d'utilitzar la paraula adequada per a cada nom, com per exemple si l'infant anomena "bup-bup" al gos nosaltres li podem dir "sí, és un gos, i el gos fa bup-bup", és una manera de corregir positivament la seva parla, mostrar-li la riquesa de vocabulari.

Podem aprofitar qualsevol **activitat quotidiana** (l'hora del bany, l'hora d'anar al llit...) per iniciar conversa explicant-li tot el que fem, com ho fem, quins objectes utilitzem, explicar alguna característica d'aquests...

Cal proporcionar a l'infant **situacions de diàleg**, és important que el fill/a pugui iniciar una conversa, que faci preguntes i que els pares li mostrin interès i facin de model per a ell/a. Intentem parlar d'allò que li agrada i interessa.

Respectem el **ritme de parla** del/a nen/a quan s'expressa, sense interrompre'l. No anticiparem la seva resposta encara que tardi a donar-la. Així li mostrem que l'escoltem i alhora l'habituem a escoltar.

En el moment de **donar ordres**, han de ser **senzilles**.

Quan els/les nens/es són molt petits podem estimular la parla de moltes maneres :

- mirar i comentar contes amb imatges :fent onomatopeies (mira una cotxe “brum, brum “, posant veu als personatges...)
- fent jocs simulant la vida quotidiana (jugar amb ninos, cotxes, la cuineta, fer de perruquer/a, metge/ssa...jugar al telèfon)
- cantar cançons, fer jocs de falda, completar rimes...
- mirar fotografies de la família, amics i coneguts.
- Guardar les joguines, la roba...tot parlant.

Quan ja parlen una mica...

- podem ampliar els seus enunciats . Per exemple: nen/a: “pilota nen/a” adult: “si, aquesta és la pilota del nen/a”
- repetir el que ha dit de forma correcta. Ex: “mia a fan” adult: “oi, si és un elefant” Ho farem quan ell/a ja hagi acabat de parlar. És una forma de mostrar-li que entenem el que diu i que volem seguir parlant.

- podem utilitzar frases inacabades. Ex. Adult: “el gos té una ....” (mare assenyala la cua al conte) Nen/a: “....cua”
- podem utilitzar preguntes obertes, de doble alternativa o d’elecció múltiple. Ex.: “Quina joguina vols? Vols el cotxe o l’avió?”

Intentarem evitar

Forçar-lo a repetir.
Corregir-lo constantment.
Fer preguntes contínuament.
Respondre en lloc d’ell/a.
Parlar-li com si fos més petit/a.
Riure’ns dels errors que comet el nen/a.

Logopeda Col. 1268
Servei d’Atenció Precoç –CDIAP Pallars Sobirà-
2016